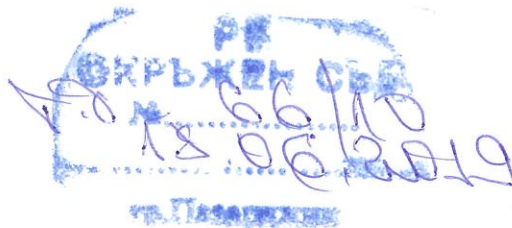

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК

ДО
АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА
София ул. "Елисавета Багряна" 20
ТЪРГОВСКИ РЕГИСТЪР

Приложено изпращаме Ви определение № 386 от
18.06.2019 г по т.д. № 66/2010 г за вписване по
партидата на БМС АД, ЕИК 200117532.

ПРИЛОЖЕНИЕ: /съгласно текста/

СЪД. ДЕЛОВОДИТЕЛ:

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 386
гр. Пазарджик, 18.06.2019 г.

Пазарджишкият окръжен съд, търговско отделение, в открито съдебно заседание, на четиринадесети юни през две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ: ВЕНЦИСЛАВ ПЕТРОВ

при секретаря Галина Младенова

като разгледа докладваното от съдията търг. дело № 66/2010 г. по описа на Пазарджишкият окръжен съд, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 692, ал. 3 от ТЗ.

Образувано е по възражение вх. № 10243/04 12 2018 г. от „САЙЛЕСТ“ ЕООД, ЕИК 203100755, срещу неприемането на вземане и включването му в списък на неприети вземания, предявени по чл. 688, ал. 3 от ТЗ, заявено с молба вх. № 9031 от 25.10.2018 г., в размер на 24 000 лева, представляващо обезщетение: 1/ в размер на **12 000 лева** за „лишаване от ползване“ на част от собствен на дружеството недвижим имот № 680, находящ се в местност „Радин дол“ по КВС за землището на гр. Стрелча, осъществено чрез разполагане върху площадката промишлена товаро-разтоварна на машини, съоръжения и транспортни ленти на несъстоятелния длъжник „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД, ЕИК 200117532, за тримесечен период, а именно юли-септември 2018 г.; 2/ в размер на **12 000 лева**, представляващо обезщетение за „лишаване от ползване“ на 12 600 кв. м. от собствения на „САЙЛЕСТ“ ЕООД недвижим имот № 680, находящ се в местност „Радин дол“ по КВС за землището на гр. Стрелча, поради разполагане на терена на т. нар. „готова продукция“, собственост на несъстоятелния длъжник „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД, ЕИК 200117532, за периода юли-септември 2018 г.

По допустимостта на производството:

Изготвения от синдика списък на неприети вземания, възникнали след датата на откриване производство по несъстоятелност по чл. 688, ал. 3 от ТЗ спрямо длъжника „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД, ЕИК 200117532 (н) е обявен в търговския регистър на **03.12.2018 г.**

Преклузивният срок по чл. 690, ал. 1 от ТЗ е спазен.

От фактическа страна:

С решение № 35/21.03.2011 г. по т. д. № 66/2010 г. по описа на ОС – Пазарджик е обявена неплатежоспособността на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ СТРЕЛЧА“ АД, определена е начална дата на неплатежоспособност, открито е производство по несъстоятелност, с произтичащите от това последици.

С Решение № 157/25.11.2015 г. по реда на чл. 711 от ТЗ „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД е обявено в несъстоятелност с произтичащите от това правни последици.

За постоянен синдик на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД е назначен Иван Лазаров Кънев.

Кредиторът „САЙЛЕСТ“ ЕООД излага, че е поканил с покана вх. № 4903 от 25.05.2017 г. синдика на несъстоятелния длъжник да освободи закупения от дружеството с Постановление за възлагане № 8 от 13.07.2016 г., влязло в сила на 19.12.2016 г., недвижим имот № 680, находящ се в местност „Радин дол“ по КВС

за землището на гр. Стрелча, от монтираните върху имота и строителното съоразение площадка товаро-разтоварна, вкл. и разположени в новопостроена през 2017 г. без строителни книжа сграда (придобита в собственост от „САЙЛЕСТ“ ЕООД съгласно чл. 92 ЗС), собствени на несъстоятелния длъжник машини, съоръжения и транспортни ленти, както следва: магнитен сепаратор, валцова мелница, вибросито, магнитен детектор и сушилнен барабан, както и конструкциите върху които тези машини са инсталирани. Срокът, който е предоставен за преместване на машините е изтекъл на 30.06.2017 г., поради което „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (н) дължи обезщетение за лишаване от ползване на част от имота в размер на 4 000 лева месечно. Предявеното вземане е за тримесечен период юли-септември 2018 г., или общо в размер на 12 000 лева.

Отделно от това, кредиторът „САЙЛЕСТ“ ЕООД излага, че на 30.09.2017 г. е изтекъл и предоставения на синдика, като представляващ длъжника, срок, даден със същата покана вх. № 4901/25.05.2017 г. за освобождаване на друга част от същия този имот № 680, от складираната там готова продукция, собственост на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (н). Тази продукция заема площ от 12 600 кв. м. и също не била преместена от имота, поради което „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (н) дължи обезщетение за ползване без основание на част от собствения на кредитора имот в размер на 4 000 лева месечно, считано от 01.10.2017 г. Предявеното вземане е за периода юли-септември 2018 г. или общо в размер на 12 000 лева.

Във възражението от кредитора срещу неприемането на вземането му се сочи, че в собствения му имот, придобит с постановлението за възлагане от 13.07.2016 г., описан като промишлена площадка товаро-разтоварна, машини и съоръженията на несъстоятелния длъжник са разположени частично върху откритата част от промишлената площадка и изцяло в незаконна производствена сграда с площ от 357 кв. м., построена през 2017 г. и придобита в собственост от кредитора по приращение съгласно чл. 92 от ЗС. Наличието само на една от процесните машини е пречка за собственика както да използва по предназначение цялата закупена като съоръжение площадка товаро-разтоварна, така и наличната инфраструктурна мрежа. Моли възражението да се уважи, като неприетото вземане от 12 000 лева се включи в списъка на предявените и приети вземания.

По същество:

Производството по чл. 692, ал. 3 от ТЗ не притежава белезите на класическо исково производство и не е насочено към разрешаване със сила на пресъдено нещо на въпроса относно съществуването на вземанията на кредиторите по основание, размер, привилегии и обезпеченост (т. 4 от ТР № 1/2017 г. на ОСГК на ВКС).

Видно от процесната покана до синдика, депозирана в съда на 25.05.2017 г., се дава срок машини на несъстоятелния длъжник: челюстна трошачка, сушилнен барабан, валцова мелница, вибросито, магнитен сепаратор, метален детектор и газова горелка, да бъдат демонтирани и преместени в сграда на длъжника, нар. „Мелница“ или в друго подходящо помещение, тъй като съставляват пречка за инсталиране на поточна производствена линия и ползване на недвижимия имот по предназначение от собственика „САЙЛЕСТ“ ЕООД за бъдещи производствени дейности. Предоставеният срок е до 30.06.2017 г. Отделно от това е изложено, че в източната част на имота в т. нар. Взривен склад с площ от 12 000 кв. м. е складирана готова продукция на длъжника, която също е пречка за бъдещите производствени дейности, респ. също следва да се премести, като се предоставя срок до 30.09.2017 г. Претендира се 4 000 лева месечно за ползването на всяка една част от имота.

В случая правното основание на вземането не се определя единствено от твърденията в молбата по чл. 688, ал. 3 от Търговския закон, доколкото аргументи за съществуването му се извеждат от изпратена до синдика покана. Основанието на иска (в случая на вземането) са твърденията от ищеца (в случая кредитора) юридически факти, от които произтича претендираното от него субективно материално право. Следователно правното основание на предявеното от кредитора вземане намира опора както в молбата, така и в поканата към която молбата препраща. Петитумът в молбата за предявяване на вземането може да се приеме, че се основава на претенция за неоснователно обогатяване по чл. 59, ал. 1 от ЗЗД. Изложените твърдения в поканата обаче (на която основно се позовава молбата по чл. 688, ал. 3 от ТЗ) за създаване на пречки за използване на производствения имот по предназначение, водят до извод за претенция от непозволено увреждане по чл. 45 от ЗЗД. Настоящият състав на съда вече неколккратно се е произнасял по принципните въпроси за разграничението между претенция по чл. 45 от ЗЗД и тази по чл. 59 от ЗЗД. Претенцията по чл. 45 от ЗЗД за обезщетение на имуществени вреди и тази за имуществено изравняване по чл. 59, ал. 1 от ЗЗД в случай на неоснователно обогатяване, не се основават на едни и същи обстоятелства и нямат едно и също основание, макар възможен предмет на претенцията и при двете правни основания да е остойностяване и присъждане на пропуснатата полза за претендиращия да извлече доходи от собствената си вещ, персонализирани поради определено поведение на насрещната страна. Когато се излагат твърдения за виновно и противоправно поведение на насрещната страна, което е причинило вредоносни имуществени последици, вкл. и пропуснати ползи, правното основание на претенцията за обезщетение е по чл. 45 от ЗЗД. Когато обаче се твърди, че собственикът се лишава от ползите, като се препятства ползването на собствената му вещ или да я отдава под наем на друго през процесния период, претенцията следва да бъде квалифицирана по чл. 59, ал. 1 ЗЗД – Решение № 403 от 18.10.2011 г. на ВКС по гр. д. № 758/2010 г., IV г. о., Решение № 80 от 22.02.2011 г. на ВКС по гр. д. № 941/2010 г., III г. о.

Доколкото е налице нередовност на претенцията на кредитора, изразяваща се в противоречие между обстоятелствена част и петитум, то са налице съществени съмнения относно съществуването на вземанията, като целта да се осигури съдебна проверка на предварително извършената от синдика преценка относно съществуването/несъществуването на предявените вземания, не може да бъде постигната.

При недостатъчна индивидуализация на вземането на кредитора в молбата за предявяване, съдът не следва да дава указания за отстраняването на този порок (последица от което е включването от синдика на това вземане в списъка на неприетите вземания поради невъзможността да се прецени дали вземането съществува), тъй като този подход в по-голяма степен защитава общия интерес на участниците в производството по несъстоятелност, който е водещ в производството, което по своя характер е универсално.

Наред с това, изложени са твърдения, че построената сграда в имота на „САЙЛЕСТ“ ЕООД е придобита по приращение съгласно разпоредбата на чл. 92 от ЗС. Не се сочи възложителят на строежа. За сградата е налично Удостоверение за въвеждане в експлоатация по чл. 177, ал. 3 от ЗУТ – обстоятелство, което опровергава извода, че сградата е незаконна. Действително, законността на сградата не е от значение за принадлежността ѝ към патримониума на собственика на земята в случай, че липсва отстъпено право на строеж, което да dérogea правилото на чл. 92 от ЗС. Видно от нормата на чл. 148, ал. 4 от ЗУТ разрешението

за строеж се издава на възложителя, а съгласно чл. 161, ал. 1 от ЗУТ възложител е собственикът на имота, лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот и лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на закон. Следователно по делото са налице данни, че в имот на „САЙЛЕСТ“ ЕООД е изградена законна сграда, без да се установява основанията за построяването ѝ – дали в резултат на учредено право на строеж от трето лице или от самия собственик на земята (който в случая не е спорно, че не е „САЙЛЕСТ“ ЕООД). На съда е служебно известно образуваното дело за съдебна делба на процесния имот № 680 (все още висящо), изходът по което значително би допринесло за изясняване на факти от значение за спорното право, предмет на настоящото възражение. Доколкото в настоящото производство по чл. 692 от ТЗ не може да се установи действителния собственик на сградата (при толкова неизвестни факти), а оттам и на основателността на твърдението на кредитора, че се лишава от ползването на собствената му сграда, искането за включването на неприетото вземане в списъка с приети предявени вземания следва да се остави без уважение, респ. същото следва да се разгледа в производство по чл. 694 от ТЗ.

II. Отделно от това, като се изключи заявената нередовна претенция, претендираните вземания от кредитора не са подкрепени с писмени доказателства, поради което искането за включването им в списъка с приети вземания е неоснователно само на това основание.

Като обобщение възражението на „САЙЛЕСТ“ ЕООД и по двете пера е неоснователно.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 692, ал. 4 ТЗ, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 10243 от 04.12.2018 г. от „САЙЛЕСТ“ ЕООД, ЕИК 203100755, срещу неприемането на вземане и включването му в списък на неприети вземания, предявени по чл. 688, ал. 3 от ТЗ, заявено с молба вх. № 9031 от 25.10.2018 г., в размер на 24 000 лева, представляващо обезщетение: 1/ в размер на **12 000 лева** за „лишаване от ползване“ на част от собствен на дружеството недвижим имот № 680, находящ се в местност „Радин дол“ по КВС за землището на гр. Стрелча, осъществено чрез разполагане върху площадката промишлена товаро-разтоварна на машини, съоръжения и транспортни ленти на несъстоятелния длъжник „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД, ЕИК 200117532, за тримесечен период, а именно юли-септември 2018 г.; 2/ в размер на **12 000 лева**, представляващо обезщетение за „лишаване от ползване“ на 12 600 кв. м. от собствения на „САЙЛЕСТ“ ЕООД недвижим имот № 680, находящ се в местност „Радин дол“ по КВС за землището на гр. Стрелча, поради разполагане на терена на т. нар. „готова продукция“, собственост на несъстоятелния длъжник „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД, ЕИК 200117532, за периода юли-септември 2018 г., като неоснователно.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Определението да се обяви в Търговския регистър.

Определението да се впише в нарочната книга по чл. 634в, ал. 1 от ТЗ и да се съобщи на синдика и възразилите кредитори.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ:

